

Czitrom Anna

Ez a húgom [Czitrom Anna, szül. Molnár Anna], 1915-ben. Ezt a képet képeslapként küldhették, a címzett Marmorstein Manó úr, az apai nagytatám. A lap szövege pedig: 'Kedves nagymama és papa. Küldöm a képet 3 éves és 1 hónapos koromban. Kezét csókolja Annus.' A húgom, Annus 1912-ben született. Az elemi Nagyborosnyón végezte. De Nagyborosnyón csak hat osztály volt, és utána négy polgárit járt itt, Sepsiszentgyörgyön a Mikóban [Székely Mikó Kollégium], és nagymamámnál [Féder Franciska] lakott. A húgom 1932-ben ment férjhez, a sógoromat Czitrom Ferinek, Ferencnek hívták. Brassóban éltek, majd [a második világháború után] kérték, hogy elmehessenek [kivándorolhassanak] Izraelbe. Mindenkit kiengedtek, aki akart menni. És a zsidók futottak Romániából. Nagyon kevés maradt. Hát csak [Sepsi]Szentgyörgynek is több mint háromszáz zsidó lakosa volt. Mindenkinek adtak [útlevélet], zsidóknak, akik végleg akartak menni,

hát minden nekik [a román államnak] maradt, mindeniknek volt háza, olyan zsidó nem volt, hogy ne lett volna. És még a tetejében az volt követelve, hogy teljesen rendbe kell hozni [a házat]. Az ajándékot csak úgy fogadta el a román állam, hogyha pontra van téve, minden lefestve, ajtó, ablak, padló, minden. A sógorom itthon kereskedő volt, de Izraelben -- mivel nem beszélt a héber nyelvet -- egy Romániából származó mészárosnak lett a segédje, ő szeletelte a húst. 1999. februárban halt meg a húgom, Izraelben.